

בס"ד

סיפור חיים
סוער
7 תחנות

מסל'נ'ן ליושיבת מיר

**מסע חיוו הדרמטי של
הרה"ג ר' יהודה אלקבץ
שליט"א אל האמת**

כהיום מחשובי לומדי ישיבת מיר
בארה"ק, וממתפללי ביהמ"ד
יתולדות אהרן בירושלים

במסירת 'חבורה'
לחברים מקשיבים
בישיבת מיד

לוחלוד סלל ג'טלול

קראו לו במשפחתו הערבית העשירה. כשגילה את זהותו
היהודית ושרשיו עד בעל ה'לכה דודי' זי"ע, הוא עזב את
הכבוד העושר והמשפחה, חווה דרך קשה של מסירת נפש
ליהדות, והפך לבן תורה אמיתי

כעת הוא עומד להתחתן והוא שואל:
האם אזכה להקים בית בישראל?

עם ישראל עונה
בהתלהבות:

**לכה ר' יהודה
לקראת כלה!**

לכה דודי - לקראת כלה:

**לגמרי
לבד
מדתכונן
ר' יהודה
אלקובץ
להיכנס
לחופה**

תחנה ראשונה

תינוק שנשבה בסח'ן

השמחה שורה בימים אלו אצל משפחת אל-ג'אמיל בעיר הערבית סח'ין שבאיזור הצפון של מדינת ישראל, לא הרחק מצפת ומירון ובשכנות עם היישוב היהודי כרמיאל.

ילד חדש נולד בבית משפחת אל-ג'אמיל.

השמחה גדולה במיוחד ובצורה נדירה. כולם בטוחים שהשמחה היא בגלל הילד הנולד, אך מעטים יודעים את האמת שהילד הוא נשמה קדושה, אמו היא יהודיה שבימים עברו תעוה ונטשה את ביתה היהודי הקדוש, לאחר עלייתה ארצה ממרוקו.

הציונים מיקמו את העולים החדשים בין מחללי שבתות, וההיתקלות הזו עם יהודי מסוג אחר שאינו שומר תורה ומצוות רח"ל, בלבנה חלקים מאותם תמימי לב, ואלפים מהם איבדו את דרכם.

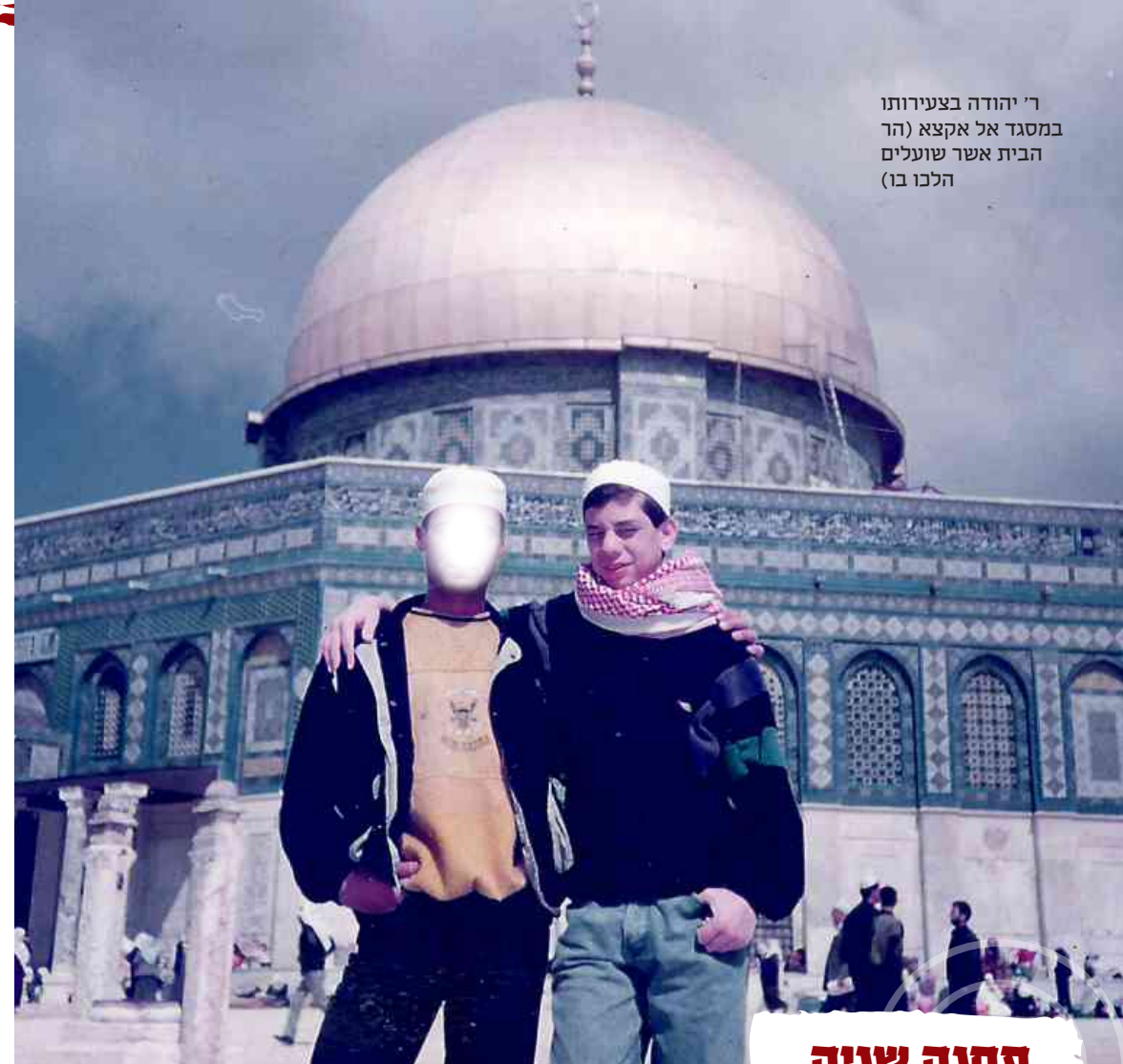
ביניהם גם בת מהמשפחה המיוחסת והמפוארת - משפחת אלקבץ, המושכת את שורשיה עד להגה"ק ר' שלמה אלקבץ ז"ע בעל ה"לכה דודי".

ערבי צעיר ושנון סחף אותה. כשתפסה שהיא כלואה בתוך הכלוב שלו, היא כבר היתה שבוייה. הדרך החוצה היתה כרוכה בסכנות, ולאחר שלא היו לה את הכוחות הנצרכים ליציאה היא נשארה שם.

פיה היה סתום. מילה על כל מה שעבר עליה נאסר עליה לומר. הרמז הקל ביותר העמיד את חייה בסכנה. היא שתקה ולא סיפרה כל הגה על עברה.

וכך גדל הילד יהודה - מוחמד אז - כערבי רגיל, ללא שידע שהוא שונה מכל אחד אחר בכפר.

ר' יהודה בצעירותו
במסגד אל אקצא (הר
הבית אשר שועלים
הלכו בו)

תחנה שניה

ישראל רוח לא הדלן

"האם אין לאמי אחים? אחיות? מי אביה?"
בשלב כלשהו התחיל מוחמד הצעיר לשאול
שאלות, אך בציבור הערבי יש כלל מוכר: לא
שואלים!

כששאל מדי הרבה שאלות היתה התשובה:
"מה איתך? אתה כבר כמעט כמו היאהוד,
אתה שואל כבר מדי הרבה קושיות".

מוחמד השתדל להפסיק לשאול, אבל
כשהילדים בכפר צעקו נגדו "יאללה יאהוד
רוך מן הדא" (אתה היהודי לך מכאן), הוא
כבר התחיל לחשוד שהמשפחה נושאת עמה
סוד.

אבל אם אסור לשאול - חייבים להתאזר
בסבלנות.

"האם ידוע לך
שע"פ הלכה
אתה יהודי, יהודי
כשר? ושהסבים
שלך היו צדיקי
עולם?"

תחנה שלישית

התגלית: סאלח יהודייה!

על סוד המשפחה.

ראש יהודי היה לו. בביקור הבא
בבית, הוא ניצל את הדקה ההיא
שאף אחד לא היה לידו, והתחיל
לנבור בדפיה של האם, שם הוא
נפגש עם קבוצה של מספרים.

מהר, לפני שיתפסו אותו על חם,
הוא רשם אצלו את כל המספרים.

כשחזר לתל אביב הוא התקשר
אל המספרים הללו, ולא לקח לו
הרבה זמן להשלים את הפאזל.
הנשים שענו מעבר לקו בעברית
מרוקאית הבינו מי הוא וחלקו
איתו את המידע הסודי.

אימו יהודיה!

יש לה אחיות יהודיות. אלו
היו המספרים שמצא במגירות
המסתוריות של אימו.

אלא שלמרב האירוניה, הוא
שכח לברר פרט אחד. הוא לא
קלט שאם אימו יהודיה גם הוא
יהודי. הוא עדיין היה בטוח
שלמרות שהיא יהודיה הוא...
הוא מוסלמי.

תינוק שנשבה בין
הגויים, כפשוטו

תחנה שישית

אני יהודי!

לבינתיים הוא חזר לעבודה בתל אביב. מניח לשאלה המשפחתית בצד ומנסה להשתקם.

עם השנים הוא נהיה מקצוען בעבודת הבנייה, ואף הרוויח יפה. עד שפעם אחת הביאה אותו עבודתו לקריית שמונה.

שם הוא נשכר לעבודה אצל יהודי בעל לב חם, ולאחר כמה ימי עבודה ידידותיים התפתחה ביניהם שיחה פתוחה.

"אתה לא נראה ערבי. צבע הפנים שלך יותר בהיר מכלל הערבים. יש לך גם מידות יותר טובות", אמר לו היהודי.

"אולי זה בגלל שאמי היתה פעם יהודיה!", נענה מוחמד.

"מה אמרת?" שאל היהודי אחוז הלם.

"אמי היתה פעם יהודיה".

היהודי החליט לברר את הנושא ועד מהרה הוא אכן גילה את זהותה היהודית של האימא כבת למשפחת אלקבץ. עכשיו זה היה ברור כשמש. כן, מוחמד הוא יהודי!

"האם ידוע לך שע"פ הלכה אתה יהודי, יהודי כשר? ושהסבים שלך היו צדיקי עולם?"

מוחמד לא רצה להאמין למה שהוא שומע. זמן לקח לו לעובד הערבי לקלוט כי יש לו זהות אחרת, ולזהות הזאת יש משנת חיים מסודרת - תורה ומצוות. אך היהודי החם לא הניח ולא הרפה, הוא קירב אותו עוד ועוד עד שמוחמד התקרב ליהדות.

עוד יקחו כמה שנים טובות עד ש'מוחמד אל ג'אמיל' יהפוך ל'יהודה אלקבץ', אבל בסופו של מסע חיים סוער, זה מה שקרה. ר' יהודה אלקבץ הוא היום אברך בן תורה מופלג היושב ולומד בישיבת מיר יחד עם אלפי בני תורה, בחבורה המיוחדת של הרה"ג ר' חיים סגל שליט"א.

"אסקול אותך עד שאראה אותך מת" צעק האב, רותח מבעס.

תחנה חמישית

למחר בלוקים בראש

אח"כ התחילו לעוף גם בלוקים גדולים.

"אסקול אותך עד שאראה אותך מת" צעק האב, רותח מבעס.

מוחמד התחיל לרוץ בשארית כוחותיו, לרוץ אל החיים. כאשר דם רב נשפך ממנו הוא צנח חסר אונים באיזשהו מקום.

הדבר הבא שזכר הוא בית החולים. הוא מצא את עצמו שוכב, חבוש כולו, מוקף רופאים ואחיות.

כמה ימים הוא שהה בבית החולים, וכששוחרר הוא הבין שהוא נשאר חסר בית. היתה לו משפחה עשירה שהחזיקה בנכסי נדל"ן שונים, עכשיו לא היה לו לא עושר ולא משפחה.

היה עליו להחליט אם להמשיך עם ביקוריו בבית הכנסת, או להישאר בסחי'ן בחיק המשפחה הערבית.

בהרגשה מרוממת עשה מוחמד את דרכו במוצאי יום כיפור מכרמיאל לסחי'ן. באופן מוזר, הוא עדיין לא קלט שגם הוא יהודי. הוא אמר לעצמו "אני לא יהודי! אך אצל היהודים יש אור, קדושה, אני מעולם עוד לא הרגשתי הרגשה כזאת".

את הדרך עשה ברגליו. זה לקח לו זמן, לאחר יום ארוך ועייף הוא מצא את אביו יושב במרפסת, הוא נראה עצבני וממורמר.

"מוחמד היכן היית כל היום".

"עם חברים".

"אתה חושב שאינני יודע". צרח אביו בעינים צמאי דם ורצח, "היית אצל היהודים, אתה חרפה למשפחה!".

עוד לפני שמוחמד הספיק להוציא מילה מפיו התחילו חפצים להיזרק לכיוונו. ברגע הראשון היו אלו בקבוקי זכוכית שפצעו אותו ודיממו אותו עד שספלי דם דממו מידיו. אך

תחנה רביעית

הקשה הרטאטוני צום הכיפורים

קבר ר' שלמה אלקבץ בעל ה'לכה דודי'

"אני רוצה לבקר אתכם", ביקש מוחמד מהמשפחה החדשה שגילה, "היכן אתם מתגוררים?"

"אתה יכול לבוא, אנו נשמח לארח אותך אבל לא היום...", הדודות ענו לו לפליאתו.

"מה קרה היום?"

"היום זה ערב יום כיפור".

"ובכן, אז מה?"

"ביום כיפור צמים".

"מה הבעיה? צריך לצום? אני צמתי ארבעים יום בחודש הראמאדאן, יום אחד זה כלום".

מוחמד אכן הופיע בבית דודתו. הוא התקבל שם בסבר פנים יפות, ומוחמד צם איתם יחד איתם. ההרגשה הטובה שהיתה לו נחקקה במוחו, עד שכשהגיע יום הכיפורים הבא הוא שוב הזמין את עצמו להיות בחיק משפחתו היהודית, הפעם אצל דודה אחרת.

בשנה השלישית לקראת יום כיפור, הוא החליט שהוא מתחיל לחפש סביב ביתו אם יש בית כנסת. הוא פנה לכרמיאל הסמוכה לסחי'ן, ונפגש ברב האיזור וסיפר לו את סיפור חייו. הרב הבין מיד שמדובר כאן בנשמה טהורה והזמינו לבית הכנסת שלו ליוהכ"פ.

מוחמד הגיע. בפעם השלישית הוא צם ביוהכ"פ, הוא גם התפלל שם, אך כשחזר המתינה לו הפתעה מפחידה.

בשבת תחכמוני אין ישיבת מיר

על חזרי לקראת הבית

**כלל ישראל
יאמר לר' יהודה:**

התנערי מעפר קומי
לבשי בגדי תפארתך עמי
**כי בא אורח
קומי אורי**

נעזור לך לגשת לחופה בלב שמח
ולבנות בית נאמן בישראל

בתחנה השביעית:

**הטאם יזכה הרה"ג ר'
יהודה להקים בית
נאמן בישראל?**

**אולם כיסיו ריקים לחלוטין, אין לו
אפילו פרוטה אחת עם מה לגשת
לחופה. הוא עומד בעירום
ובחוסר כל ובכליון עינים
מצפה לעזרתנו.**

**יהודים יקרים! הבה נשתמש
במילותיו של זקנו הגדול, רבי
שלמה אלקבץ "רב לך שבת
בעמק הבכא!", ר' יהודה כבר
ישב מספיק זמן בעמק הבכא. רב
לך! כעת הגיע הזמן שיקים את
ביתו.**

**"והוא יחמול עליך חמלה"
- עם ישראל יחמול עליו. יתנו לו
להקים בית.**

**והשי"ת ישפיע גם רחמים עלינו,
אם נקיים כאן "כמשוש חתן
על כלה", שבמהרה יתקיים
"ישוש עליך אלקיך".**

תלאות רבות עברו על ר' יהודה אלקבץ בכל
תחנות חייו.

אביו לא התכוון להרים ידים. בהרבה אמצעים
לטוב ולמוטב הוא רצה להחזירו לכפר, אך כמו
אריה החזיק יהודה את עצמו, ובזכות אבותיו
הקדושים הוא מצא זיווג והוא מתכוון ביום כ' סיון
להקים בית כדת משה וישראל.

**למי יפנה עכשיו? לאביו
הערבי שכמעט רצח אותו
על שהיית יום אחד בקרב
יהודים?**

**ר' יהודה השאיר מאחור, כסף,
משפחה וכבוד. בודד בעולמו הוא
יצא לדרך הארוכה וחזר לשורשיו.**

מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א בקריאה נלבבת

בס"ד

אייר תשפ"ב
הננו בזה ולבקש מנדיבי העם, אשר לבם ער לכל דבר שבקדושה, לבוא לעזרת החתן הבודד בעולמו אשר במסירות נפש בא לחסות תחת כנפי השכינה וחזר לשורש אבותיו הק' עד הרה"ק רבי שלמה אלקבץ בעל ה"לכה דודי" זי"ע, לשמור דרך ה' בקלה כבחמורה, ולעסוק בתמידות בתורת ה' חפצו יומם ולילה בהיכלי ישיבת מיר המעטירה.

ואין לו שום מכירי משפחה שיבואו לסעדו ולא עזרה מצידם, ועתה אשר ברוך ה' מצא את בת זוגו וזכה ליכנס בברית האירוסין בשעטו"מ עם כלה הגונה שתחי', כדי שיוכל בע"ה במהרה להקים בית נאמן בישראל, ולהעמיד דורות זרע ברוך ה'.

אמנם לרש אין כל להוצאות הנישואין, ע"כ תערב נא בקשתנו אליכם לבוא לעזרתו ולתומכו ולסעדו שיוכל ליכנס לחופה וכל המסייעים לדבר מצוה יזכו לכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ובזכות זה תתברכו – מדה כנגד מדה – שתראו רוב נחת דקדושה מכל צאצאיכם, מתוך הרחבת הדעת, בבריות גופא ונהורא מעליא, ברב שפע פרנסה בהרחבה, עד ביאת גוא"צ בב"א.

הכו"ח למען המצוה כי רבה היא

הכ"ח למען המצוה כי רבה היא
מ"צ ביהודה החרדית
י"ד י"ד י"ד

הרבנים שליט"א המלווים את ר' יהודה בעדות מרגשת

אהרן בראנדסדארפער

רח' סלנט 20
פניה"ק ירושלים תובב"א
מו"צ בהעדה החרדית

בס"ד
יום י"א אייר, יומא דהילולא
קדישא של הרה"ק מראפשיץ זיע"א תשפ"ב

המלצה ובקשה

הנני בזה בפסוקי דרחמי להמליץ ולבקש מנדיבי העם בארץ ובתפוצות, אשר לבם ער לכל דבר שבקדושה, לבוא לעזרת העסקנים החשובים הע"י, עבור נשואי האיש הנלבב וירא שמים, עוסק בתורה ועובד את ה', כמוהר"ר הרה"ח ר' יהודה אלקבץ שליט"א, מירושלים עיה"ק.

אשר במסירות נפש בא לחסות תחת כנפי השכינה וחזר לשורש אבותיו הקדושים עד הרה"ק בעל לכה דודי זי"ע, לשמור דרך ה' בקלה כבחמורה, ולעסוק בתמידות בתורת ה' חפצו יומם ולילה בהיכלי ישיבת מיר המעטירה. ואין לו שום מכירי משפחה שיבואו לסעדו ולא עזרה מצידם, ועתה אשר גרין-ה' מצא את בת זוגו וזכה ליכנס בברית האירוסין בשעטו"מ עם כלה הגונה שתחי', כדי שיוכל בע"ה במהרה להקים בית נאמן בישראל, ולהעמיד דורות זרע ברוך ה'.

אמנם לרש אין כל, ואין לו שום מבוא על הוצאות הנישואין, ע"כ תערב נא בקשתי אליכם לבוא לעזרתו ולתומכו ולסעדו שיוכל ליכנס לחופה ולגדל צאצאים מתוך נחת והרחבה ושכרם הרבה מאד להתעסק בדבר גדול ונשגב כזה להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים ולגדל בני אברהם יצחק ויעקב על דרך המלך.

מצוה מיוחדת וחשובה מאד נקלע לידכם, וכל המסייעים לדבר מצוה יזכו ג"כ לכל מיני ישועות ורפואות, ובשורות טובות ישועות ונחמות, וכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ובזכות זה גם אתם תתברכו – מדה כנגד מדה – שתראו רוב נחת דקדושה מכל צאצאיכם, מתוך הרחבת הדעת, בבריות גופא ונהורא מעליא, ברב שפע פרנסה בהרחבה, עד ביאת גוא"צ בב"א.

הכו"ח למען המצוה כי רבה היא
מ"צ ביהודה החרדית
י"ד י"ד י"ד

מחותנים
ואחים אין שם
אבנו
נקהיה
שם
במקומם

כולנו
שושבינים
שלו

♦ ועד החברים ♦

למען הרה"ג ר' יהודה אלקבץ שליט"א
שע"י חבריו בישיבת מיר ובק"ק ותולדות אהרן